

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 6. aprīlī iesniedza *Raad van State* (Nīderlande) — *Johan van Leendert Holding BV/Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid*

(Lieta C-158/10)

(2010/C 161/33)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Johan van Leendert Holding BV*

Atbildētājs: *Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pants ir interpretējami tādejādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā *Wet arbeid vreemdelingen* 2. pants saistībā ar *Wet arbeid vreemdelingen* īstenošanas noteikumu 1.e panta 1. punkta c) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem, lai norikotu darba ņēmējus Direktīvas 96/71/EK⁽¹⁾ 1. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ir nepieciešama nodarbināšanas atļauja?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 1997, L 18, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. aprīlī iesniedza *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) — *Gerhard Fuchs/Land Hessen*

(Lieta C-159/10)

(2010/C 161/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Gerhard Fuchs*

Atbildētāja: *Land Hessen*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai *Hessische Beamtenengesetz* [Hesenes zemes Civildienesta likums], saskaņā ar kuru ierēdņiem pēc noteikta vecuma sasniegšanas jānododas pensijā, noteikumu pamatā ir Savienības tiesībām atbilstošs vispārējo interešu mērķis?

Šajā sakarā galvenokārt rodas šādi jautājumi:

Kādām konkrētām Savienības tiesību prasībām ir jāatbilst šādam uz vispārējām interesēm vērstam mērķim? Kādiem papildu jautājumiem iesniedzējtiesai būtu jāpievērš uzmanība, noskaidrojot lietas faktus?

Vai budžeta līdzekļu un personāla izmaksu taupīšana, šajā lietā izvairīšanās no jaunu darbinieku pieņemšanas un ar to saistītā personāla izmaksu samazināšana, ir likumīgs mērķis Direktīvas 2000/78/EK⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta izpratnē?

Vai dienesta vadītāja vēlme plānot ierēdņu pensionēšanās brīdi var būt likumīgs vispārējo interešu mērķis un, proti, arī tādos gadījumos, ja katrs dienesta vadītājs *Hessische Beamtenengesetz* vai *Beamtenstatutsgesetz* [Likums par civildienesta noteikumiem] ietvaros var veidot un īstenot savus personīgos personāla plānošanas apsvērumus?

Vai vēlmi panākt "optimālu vecuma slāņu sadalījumu", "optimālu vecuma struktūru" var atzīt par vispārējo interešu mērķi, lai gan šajā sakarā nepastāv vispārēji standarti vai likuma normas, kas regulē vecuma sadalījumu vai vidējo vecumu?

Vai vēlme radīt iespēju jau strādājošiem ierēdņiem tikt paaugstinātiem amatā var tikt uzskatīta par likumīgu vispārējo interešu mērķi Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta izpratnē?

Vai [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumi, kas palīdz izvairīties no juridiskiem strīdiem ar vecāka gadagājuma ierēdņiem par viņu spēju arī turpmāk pildīt amata pienākumus, var būt vispārējo interešu mērķis?

Vai Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta izpratnē vispārējo interešu apsvērumu priekšnoteikums ir darba tirgus politikas vispārēja koncepcija par darbinieku nodarbinātību, kas ir jāievēro katram dienesta vadītājam un/vai darba devējam, un, ja — jā, tad cik lielā mērā šai koncepcijai ir jābūt vienotai un saistošai?

Vai atsevišķi darba devēji vai dienestu vadītāji vispār var īstenot vispārējo interešu mērķus ar tik ierobežotiem [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumiem attiecībā uz nodarbināto grupām, šajā lietā konkrēti tā ierēdņu grupa, ko regulē *Hessische Beamtenengesetz*?

Kādi nosacījumi ir jāizpilda, lai varētu uzskatīt, ka atsevišķu dienesta vadītāju īstenojamais, bet ne saistošais mērķis — amata vietas, kas atbrīvojas darbiniekiem pensionējoties, piešķirt citiem darbiniekiem, vai attiecīgi, iespējas gadījumā, paaugstinot kādu jau esošo darbinieku amatā — ir vispārējo interešu mērķis Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta izpratnē? Vai vispārīgi apgalvojumi, ka kāda norma kalpo vispārējo interešu mērķiem, ir jābalsta arī uz statistikas datiem vai citām atziņām, no kurām var pietiekamā mērā secināt šāda mērķa nopietnību un reālas īstenošanas iespējas?

- 2) Kādas konkrētas prasības ir jāizvirza [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumiem *Hessische Beamtenengesetz* izpratnē, lai tās būtu atbilstīgas un piemērotas?

Vai ir nepieciešams precīzi noteikt — paredzamo — proporciju starp ierēdņiem, kuri pēc [pensionēšanās] vecuma robežas sasniegšanas brīvprātīgi vēlas palikt savā amatā un ierēdņiem, kuri pēc [pensionēšanās] vecuma robežas sasniegšanas saņem pensiju pilnā apmērā un tādēļ noteikti vēlas izbeigt darba attiecības? Vai nebūtu piemēroti brīvprātīgu pensionēšanos uzskatīt par prioritāru attiecībā pret piespiedu pensionēšanos tiktāl, ciktāl ar noteikumiem, kas priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā paredz izdienas pensijas apjoma samazināšanu līdz likumā noteiktās [pensionēšanās] vecuma robežas sasniegšanai, tiek nodrošināts, ka notiek izvairīšanās no liekiem tēriņiem, veicot iemaksas pensiju budžetā, un ar tiem saistītajām personāla izmaksām (brīvprātīguma princips pirms piespiedu darbības kā efektīvāka un tikpat atbilstīga norma)?

Vai attiecībā uz ierēdņiem ir piemēroti un nepieciešami uzskatīt, ka sasniedzot lielāku vecumu par 65 gadiem, kā tas ir šajā lietā, tie noteikti vairs nav spējīgi pildīt savus amata pienākumus un tādēļ ar šiem ierēdņiem ir automātiski jāizbeidz civildienesta attiecības?

Vai ir atbilstīgi noteikt, ka turpmākas nodarbinātības iespēja civildienestā, vismaz līdz pilnu 68 gadu sasniegšanai, ir atkarīga tikai no dienesta vadītāja īpašas intereses un, ja dienesta vadītājam nav šādas intereses, tad civildienesta attiecības tiek izbeigtas bez juridiskas iespējas tās atkārtoti atjaunot?

Vai [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumi, kas paredz piespiedu nodarbinātības izbeigšanu, tā vietā, lai tajos paredzētu saskaņā ar Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 2. punktu pieļaujamus nosacījumus tiesībām saņemt pensiju pilnā apmērā, noved pie nepieļaujamas vecāka gadagājuma cilvēku interešu samazināšanas attiecībā pret jaunāku cilvēku interesēm, kuras principā nav vērtējamās augstāk?

Ja mērķis atvieglot jaunu darbinieku pieņemšanu darbā un/vai darbinieku paaugstināšanu amatā tiek atzīts par likumīgu, tad ir jāpārbauda, kādas konkrētākas prasības faktiski ir jāizvirza, lai pierādītu, cik lielā mērā katrs atsevišķs dienesta vadītājs, kurš piemēro [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumus, vai visi likuma regulējumam pakļautie dienestu vadītāji, ieskaitot vai izslēdzot vispārējo darba tirgu, patiešām izmanto šīs iespējas?

Vai, raugoties uz jau šodien redzamajām demogrāfijas izraisītajām darba tirgus problēmām, kuru rezultātā drīz iestāsies visa veida profesionāla darbaspēka trūkums, proti, arī valsts (*Bund*) un federālo zemju civildienestā, pašlaik ir piemēroti un nepieciešams piespiedu kārtā pārtraukt civildienesta attiecības ar dienesta pienākumus pildīt spējīgiem ierēdņiem, kuri [arī pēc pensijas vecuma sasniegšanas] vēlas palikt savā amatā, lai gan drīzumā pastāvēs ievērojams personāla trūkums, ko darba tirgus nespēs segt? Vai šajā sakarā ir nepieciešami attiecīgās nozares darba tirgus dati, kas iespējams būtu jāiegūst vēlāk?

- 3) Kādas prasības ir jāizvirza Hesenes zemes un, nepieciešamības gadījumā, arī valsts [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumu saskaņotībai?

Vai var uzskatīt, ka starp *Hessische Beamtenengesetz* 50. panta 1. punktu un šī paša likuma 50. panta 3. punktu nepastāv pretruna, ja principā iespējamā [ierēdņu] turpmākā nodarbinātība pēc [pensionēšanās] vecuma robežas sasniegšanas ir atkarīga tikai un vienīgi no dienesta vadītāja interesēm?

Vai *Hessische Beamtenengesetz* 50. panta 3. punkts atbilstoši direktīvai ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai izvairītos no nepieļaujamas diskriminācijas vecuma dēļ, [ierēdņu] turpmākai nodarbinātībai [pēc pensionēšanās vecuma robežas sasniegšanas] vienmēr ir jābūt iespējamai, ja tas nav pretrunā ar dienesta interesēm? Kādas iespējamās prasības būtu jāizvirza šādām interesēm? Vai šajā sakarā ir jāpieņem, ka tālāka nodarbinātība ir dienesta interesēs jau tādēļ vien, ka pretējā gadījumā pastāvētu neattiecinājama diskriminācija vecuma dēļ?

Kā ar šāda veida *Hessische Beamtenengesetz* 50. panta 3. punkta interpretāciju, varētu panākt prasītāja civildienesta attiecību, kas dotajā brīdī ir pārtrauktas, turpināšanu vai atjaunošanu? Vai tādā gadījumā *Hessische Beamtenengesetz* 50. panta 1. punktu nedrīkstētu tikt piemērots līdz pilnu 68 gadu vecuma sasniegšanai?

Vai ir piemēroti un nepieciešams, no vienas puses, apgrūtināt personas, kas brīvprātīgi pensionējas, sasniedzot 60, proti, 63 gadu vecumu, ar ilgstoši samazinātu pensijas apmēru un, no otras puses, izslēgt turpmākas nodarbinātības iespēju pēc 65 gadu vecuma sasniegšanas, ja dienesta vadītājam izņēmuma kārtā nav īpašas intereses saistībā ar [ierēdņa] turpmāko nodarbināšanu?

Vai [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumi *Hessische Beamtengesetz* 50. panta 1. punktā nav piemēroti un nav nepieciešami tādēļ, ka tie rada izdevīgākas normas attiecībā uz vecāka gadagājuma nepilnu darba laiku strādājošiem ierēdņiem, no vienas puses, un pagaidu ierēdņiem, no otras puses?

Kāda nozīme ir atšķirīgo dienesta, darba un sociālās apdrošināšanas tiesību normu saskaņotībai, kuru mērķis, no vienas puses, ir pakāpeniski palielināt [pensionēšanās] vecumu, sākot ar kuru pensiju vai izdienas pensiju var saņemt pilnā apmērā, un, no otras puses, aizliegt atlaist darbinieku, kurš sasniedzis parasto pensionēšanās vecumu, kā arī, ierēdņim sasniedzot tieši šo vecumu, paredzēt darba attiecību izbeigšanu piespiedu kārtā?

Vai attiecībā uz saskaņotību nozīme ir tam, ka pakāpeniska [pensionēšanās] vecuma robežas palielināšana sociālās apdrošināšanas jomā un valsts, kā arī dažu federālo zemju civildienesta normās prioritāri kalpo nodarbināto interesēm, cik vēlu vien iespējams pakļaut sevi stingrākiem nosacījumiem par vecuma pensijas vai izdienas pensijas saņemšanu pilnā apmērā? Vai šie jautājumi ir nebūtiski tādēļ, ka ierēdņiem *Hessische Beamtengesetz* piemērošanas jomā vēl nav paredzēta [pensionēšanās] vecuma robežas palielināšana, lai gan šī [pensionēšanās] vecuma robežas palielināšana drīzumā būs spēkā attiecībā uz nodarbinātajiem, kuri šobrīd atrodas darba attiecībās?

(¹) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. aprīlī iesniedza *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) — *Peter Köhler/Land Hessen*

(Lieta C-160/10)

(2010/C 161/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Peter Köhler*

Atbildētāja: *Land Hessen*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai *Hessische Beamtengesetz* [Hesenes zemes Civildienesta likums], saskaņā ar kuru ierēdņiem pēc noteikta vecuma sasniegšanas jānododas pensijā, noteikumu pamatā ir Savienības tiesībām atbilstošs vispārējo interešu mērķis?

Šajā sakarā galvenokārt rodas šādi jautājumi:

Kādām konkrētām Savienības tiesību prasībām ir jāatbilst šādam uz vispārējām interesēm vērstam mērķim? Kādiem papildu jautājumiem iesniedzējtiesai būtu jāpievērš uzmanība, noskaidrojot lietas faktus?

Vai budžeta līdzekļu un personāla izmaksu taupīšana, šajā lietā izvairīšanās no jaunu darbinieku pieņemšanas un ar to saistītā personāla izmaksu samazināšana, ir likumīgs mērķis Direktīvas 2000/78/EK (¹) 6. panta 1. punkta izpratnē?

Vai dienesta vadītāja vēlme plānot ierēdņu pensionēšanās brīdi var būt likumīgs vispārējo interešu mērķis un, proti, arī tādos gadījumos, ja katrs dienesta vadītājs *Hessische Beamtengesetz* vai *Beamtenstatutsgesetz* [Likums par civildienesta noteikumiem] ietvaros var veidot un īstenot savus personālo plānošanas apsvērumus?

Vai vēlmi panākt "optimālu vecuma slāņu sadalījumu", "optimālu vecuma struktūru" var atzīt par vispārējo interešu mērķi, lai gan šajā sakarā nepastāv vispārēji standarti vai likuma normas, kas regulē vecuma sadalījumu vai vidējo vecumu?

Vai vēlme radīt iespēju jau strādājošiem ierēdņiem tikt paaugstinātiem amatā var tikt uzskatīta par likumīgu vispārējo interešu mērķi Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta izpratnē?

Vai [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumi, kas palīdz izvairīties no juridiskiem strīdiem ar vecāka gadagājuma ierēdņiem par viņu spēju arī turpmāk pildīt amata pienākumus, var būt vispārējo interešu mērķis?